अथ तृतीयमाह। "तन्त्वा समिद्भिरङ्गिरः। घृतेन वर्द्धयामसि। बृहच्छोचा यविष्ठ्य" इति। हे अङ्गिरः अङ्गसौष्ठवयुक्त वह्ने तं तादृशं सर्व्वकर्म्मसु प्रसिद्धं त्वां समिद्भिर्घृतेन च वर्द्धयामसि वयं वर्द्धयामः। हे यविष्ठ्य युवतमाग्ने बृहच्छोचा महत्वं यथा भवति तथा दीप्यस्व॥

यदुक्तं ब्राह्मणे। त्रिष्टुग्भीराजन्यस्येति। तत्र प्रथममाह। "समिध्यमानः प्रथमोनुधर्म्मः। समक्तुभिरज्यते विश्ववारः। [१०] शोचिष्केशो घृतनिर्णिक् पावकः। सुयज्ञो अग्निर्यजथाय देवान्" इति। अयमग्निर्देवान् यजथाय यष्टुमक्तुभिर्घृताक्ताभिः समिद्भिः समज्यते सम्यगभिव्यज्यते दीप्यते। कीदृशोऽग्निः सर्व्वैर्यजमानैः सर्व्वत्र समिध्यमानः प्रथमो नु सर्व्वामां देवतानां मध्ये अवश्यं प्रथमभावी। अतएवान्यत्राम्नातम्। अग्निरग्रे प्रथमो देवतानामिति। धर्म्मो विश्वस्य धारयिता। विश्ववारः अनिष्टं सर्व्वं निवारयितुं समर्थः। शोचींषि ज्वालाः केशस्थानीया यस्यासौ शोचिष्केशः घृतेन निर्णिज्यते निःशेषेण बोध्यते धूमरहितज्वालायुक्तः क्रियते इति घृतनिर्णिक् पावकः सर्व्वस्य शोधकः सुयज्ञः शोभनज्योतिष्टोमादियज्ञहेतुः॥

अथ द्वितीयमाह। "घृतप्रतीको घृतयोनिरग्निः। घृतैः समिद्धो घृतमस्यान्नम्। घृतप्रुषस्त्वा सरितो वहन्ति। घृतं पिबतु यजा यक्षि देवान्" इति। अयमग्निर्घृतप्रतीकः। प्रतीकशब्दो मुखं प्रतीकमिति वाजसनेयश्रुतेः। घृतं प्रतीकं मुखं यस्यासौ घृतप्रतीकः। तत्तदाहुतिषु घृतं पिबतीत्यर्थः। घृत-